

ת"פ 13294/10/20 - מדינת ישראל נגד מחמוד נג'ארה ע"י

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 13294-10-20 מדינת ישראל נ' נג'ארה

בפני	כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
בעניין:	המאשימה
נגד	
הנאשם	מחמוד נג'ארה ע"י ב"כ עוה"ד איברהים כנעאנה

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, **בעבירת פציעה כשעברין מזוין**- עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין- תשל"ז- 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן (**במ/1**), בהן הודה הנאשם, אזי ביום 1.10.20 התפתח ויכוח בין הנאשם למתלונן, כשהמתלונן מחזיק בכלבו באמצעות רצועה. במהלך הוויכוח, המתלונן השליך לעבר הנאשם שתי אבנים, כאשר אבן אחת פגעה בגבו של הנאשם. הנאשם עלה במדרגות לכיוון ביתו וירד בחזרה, אז ניגש אל המתלונן ותפס אותו בחולצתו, הוציא מכיסו חפץ חד ודקר את המתלונן פעמיים באזור מותן שמאל. כתוצאה מהפציעה, נזקק המתלונן לטיפול רפואי.
3. בעניינו של הנאשם נערכו שני תסקירי שירות המבחן. לבקשת הסנגור, נדרשה התייחסות שירות המבחן בתסקירו לסוגיית הרשעתו של הנאשם.
4. **בתסקירו מיום 19.12.21** סקר שירות המבחן את קורותיו של הנאשם ובכלל זה מעורבותו בתאונת אופנוע משנת 2018 אשר בגינה נפגע בראשו וכי הנו מוכר כיום כנכה 100% בביטוח הלאומי ודבר מינויה של אמו כאפוטרופסית עבורו. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נעדר דפוסים עברייניים וכי ברקע ביצוע העבירות גורמים רגשיים וקוגניטיביים ברקע פגיעתו על ידי המתלונן. שירות המבחן התרשם מקשייו של הנאשם במישור הקוגניטיבי והרגשי בשל פגיעת ראש. צוין מעבר דירה של הנאשם אמו והתרחקותם ממגורי המתלונן. שירות המבחן התרשם, כי ההליך הפלילי היווה גורם מרתיע עבור הנאשם וכי כיום מודעים הנאשם ואמו לצורך בשילובו של הנאשם בתכנית שיקומית לפגועי ראש אשר תסייע בהתמודדותו עם קשייו במישורי החיים השונים ותוביל לעשייה אשר תפחית את הסיכון להישנות העבירות. נתבקשה דחייה לצורך בחינת צרכיו של הנאשם ואפשרות שילובו במסגרות מותאמות למקום מגוריו, לצד מעקב פסיכיאטרי. במסגרת זו, אף הומלץ לשנות את תנאי מעצר הבית כך שישוּב הנאשם לשהות בבית אמו תחת פיקוחה.

עמוד 1

בתסקירו המשלים מיום 24.2.22 לאור שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, כשהנאשם עומד בתנאים המגבילים שהוטלו עליו ונכונותו להשתלב בהליך שיקומי טיפולי, הגעתו של הנאשם לפגישות הקבועות בשירות המבחן וכן במרפאה לבריאות הנפש ולקיחת אחריות מלאה על מעשיו, הומלץ על העמדתו של הנאשם בצו מבחן תחת פיקוחו של שירות המבחן למשך 12 חודשים אשר במהלכם ישתלב במרכז יום שיקומי באזור מגוריו, לצד מעקב במסגרת המרפאה לבריאות הנפש ושילובו בטיפול בריפוי בעיסוק. זאת לצד הטלת מאסר על תנאי והתחייבות.

5. הצדדים טענו לעונש בפניי. במעמד זה הוגשו במסגרת הראיות לעונש, דיסק מצלמות האבטחה שתיעדו את האירוע (**ת/1**) מטעם המאשימה, בהסכמה. מטעם הסנגור הוגש הסכם סולחה בין הנאשם למתלונן (**נ/1**) וכן תמונות הרכב של הנאשם, כפי שמופיע בתיק החקירה, המתעד את הפגיעה שהסבו המתלונן ואחיו לרכבו של הנאשם בעקבות אירועי כתב האישום (**נ/2**).

הערכים המוגנים

6. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של זכות האדם לשלמות גופו ובטחונו האישי, הזכות למוגנות במרחב הציבורי ולחיים בלא מורא ופחד.

7. לא אחת עמדו בתי המשפט על מגמת הענישה המחמירה בה יש לנקוט ביחס לעבירות אלימות. כך למשל בע"פ 5641/09 מ"י נ. ברזינסקי (מיום 22.3.10). באותו עניין נקבע-

"אל מול אלימות מעוררת סלידה שכזו יש להגיב ביד קשה ביותר. תופעה נוראה זו אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה באלימות המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן ([פורסם בנבו], 7.2.2005)), שישקפו ערכים של תגמול והרתעה... "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד"

מתחם הענישה

8. חומרת מעשי הנאשם בעניינו נלמדת לאור השימוש בחפץ חד ודקירת המתלונן באמצעותו פעמיים באזור מותן שמאל. מנגד, אין המדובר באירוע דקירה בו מצויד היה הנאשם בחפץ חד מבעוד מועד אשר אותו נטל לשם פגיעה בגופו של אדם אחר. המדובר באירוע שתחילתו בתקיפת המתלונן את הנאשם באמצעות שתי אבנים אשר אחת מהן פגעה בו ותגובת הנאשם לאורה.

9. יש לקבוע כי למעשי העבירה קדם תכנון, אף אם קצר מועד. כמתואר בכתב האישום, עלה המתלונן

במדרגות לכיוון ביתו וירד חזרה כשהחפץ החד עמו אל עבר המתלון.

10. נסיבות ביצוע העבירות הנן על רקע קנטור והתגרות מצד המתלון כלפי הנאשם, התפתח ביניהם ויכוח בעוד המתלון מחזיק בכלבו באמצעות רצועה ובמהלכו השליך המתלון לעבר הנאשם שתי אבנים אשר אחת מהן פגעה בגבו. המדובר בהתגרות בדרגה גבוהה אשר עולה לכדי תקיפתו של הנאשם בידי המתלון. כנגד המתלון בתיק שבפני הוגש כתב אישום בגין חלקו באירועים.

11. בעקבות מעשי הנאשם נגרם נזק גוף למתלון, כמתואר בכתב האישום והוא נזקק לטיפול רפואי. למרבה המזל לא הסתיים אירוע זה בפציעות חמורות יותר.

12. המאשימה עותרת למתחם עונש הולם הנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל. לעניין מתחם העונש ההולם בעבירות פציעה מפנה המאשימה לפסיקה:

רע"פ 4574/17 חמד אבו עראר נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 23.8.17) בגין ביצוע עבירות איומים ופציעה, נדון המערער ל-15 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי ופיצוי בסך ₪ 8,000 למתלון. באותו עניין נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10-36 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובר"ע נדחו.

רע"פ 8699/15 אחמד אבוהאני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 17.12.15) בגין הרשעת המערער בעבירת פציעה בנסיבות בהן דרש מהמתלון חוב כספי בסך ₪ 1,000 ומשהשיב לו המתלון, כי ישיבם בעוד כשבוע ופנה לדרכו, הגיח הנאשם מאחוריו כשהוא נושא בידיו חפץ חד ודקר אותו באמצעותו. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל. על אף הליך שיקומי אותו עבר הנאשם הורה בית המשפט, כי אין להימנע מהטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא בפרט מפצע הנאשם את המתלון באיבר חיוני. ערעור למחוזי נדחה ברובו, למעט ביטולו של צו המבחן שהוטל על הנאשם בנוסף לעונש המאסר ויתר רכיבי הענישה. בר"ע נדחתה.

רע"פ 9543/16 אחמד מוחמד נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.3.2017) בגין הרשעת הנאשם בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים וגרימת חבלה חמורה, בכך שתקף שני מתלוננים- האחד, באמצעות מכת אגרוף לפניו ואת השני- באמצעות שפכטל וחנק אותו באמצעות חולצה, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל. על המבקש הוטלו 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית.

ע"פ 5200/16 חליל כבוב נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 3.11.16) המבקש הורשע בביצוע עבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות באותו עניין בנסיבות של סכסוך עסקי בין הנאשם למתלון, תקף הנאשם את המתלון באמצעות סכין מטבח, בכך שדקר/ חתך אותו בצווארו. כתוצאה מכך נגרמו למתלון חבלה חמורה. נקבע, כי אלמלא הסדר הטיעון, מתחם העונש ההולם היה נע בין 20-48 חודשי מאסר בפועל. נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

13. הסנגור אינו מפנה למתחם ענישה.

14. סעיף 40 ט(א)(9) לחוק העונשין מורה, כי:

40ט. (א) בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם כאמור בסעיף 40ג(א), יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם:

...

(9) הקרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'1;

15. אין ראיות לכך כי הנאשם לא יכול היה להימנע ממעשה העבירה בשל מצבו הקוגניטיבי-פסיכיאטרי. כיום הנאשם מבין את חומרת מעשיו ומביע עליהם חרטה. יחד עם זאת, למקרא תסקירי שירות המבחן אשר הוגשו בעניינו של הנאשם, אשר נערכו בהסתמך בין היתר, על סיכום מידע רפואי בעניינו של הנאשם, אני מוצאת כי מתקיימת קרבה לסייג לאחריות פלילית. סעיף 40ט(9) לחוק העונשין קבוע כי בבוא בית המשפט לקבוע מתחתם ענישה יתחשב בית המשפט ב"קרבה לסייג האחריות בפלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'1".

16. על בית המשפט לאזן נכונה מידת ההלימה בענישה ביחס למצבו הרפואי של נאשם אשר נמצא על ידי בית המשפט כי אינו נכנס לגדרי הסייג לאחריות הפלילית ואולם מצוי הוא בקרבה אליו.

17. בנוסף, סעיף 40ט(5) קבוע כי על בית המשפט להתחשב בקובעו את מתחם הענישה גם ב"הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה" וכן בסעיף 40ט(8) "מצוקתו הנפשית של הנאשם עקב התעללות בו על ידי נפגע העבירה". גם אם אל ניתן לקבוע כי הנאשם עבר התעללות, הרי שרוחו של המחוקק ברורה. מעשיו של המתלונן אינם חלק מקביעת מתחם הענישה ואין להתעלם מהם. מתחם הענישה בעניינו של הנאשם אותו קנטר המתלונן, תקף אותו והשליך לעברו אבנים, אינו דומה למתחם הענישה בעניינו של נאשם אשר הצטייד עם סכין מבעוד מועד במטרה לדקור אדם פלוני, בלא שקדם כל קנטור למעשיו אלו כפי שמופיע בחלק הפסיקה אליה הפנתה המאשימה. יש גם לשים לב לסמיכות הרבה של הזמנים, בין מעשה הקנטור לבין מעשיו של הנאשם. אומנם הספיק לעלות ולרדם במדרגות, אך ללא השתהות, כך על פי כתב האישום. מכלל טעמים אלו אין בידי לאמץ את מתחם הענישה לו עותרת המאשימה בנסיבות מקרה זה.

18. לענין מדיניות הענישה ההולמת בעבירת פציעה נסיבות של קנטור והתגרות, עייתי למשל בת"פ 21079-04-18 מדינת ישראל נ. אביטו (מיום 13.7.20) שם הרקע לפציעתו של הנאשם את המתלונן הינו כי המתלונן, שכנו, פירק חלק ממחסן שעמד במוקד סכסוך בין השניים. בשלב בו החל דין ודברים בין השניים, נטל המתלונן אבן לידיו ובין השניים התפתחה קטטה, במהלכה איים המתלונן על הנאשם שיהרוג אותו, הכה את הנאשם באמצעות האבן וכתוצאה ממעשיו נגרם לנאשם שבר בכף היד. המתלונן אף תקף את גיסו של הנאשם אשר צילם אותו אווז באבן, בכך שאחז בצווארו והכהו בגופו. בהמשך לכך, עלה הנאשם לביתו הביא סכין מטבח, רץ לכיוונו של הנאשם ודקר אותו שתי דקירות, האחת בבית החזה והשנייה בכתפו השמאלית. נקבע

מתחם עונש הולם הנע בין 7 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. על נאשם צעיר אשר מיקומו בתחתיתו של המתחם הוטלו 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסרים מותנים. בית המשפט לא הורה על פסיקת פיצוי למתלונן.

19. בענייננו יש לקבוע, כי מתחם העונש ההולם בעבירת פציעה בנסיבות של תקיפת הנאשם על ידי המתלונן, קנטור והתגרות, בהצטרף לנסיבות של קרבה לסייג לעבירה פלילית, נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

20. הנאשם כבן 25, רווק. טרם מעורבותו הפלילית לא עבד. מוכר כנכה ב-100% בביטוח הלאומי. עד למעצרו התגורר בסח'נין יחד עם אמו, אשר מונתה כאפטרופסית עבורו.

21. הנאשם נטל אחריות והודה בביצוע העבירות. הנאשם הביע צער וחרטה. הנאשם נעדר עבר פלילי.

22. בענייננו של הנאשם הונח אפיק שיקומי טיפולי.

23. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות לצד נסיבותיו האישיות של הנאשם, מיקומו של הנאשם הנו בחלק התחתון של מתחם הענישה.

שיקום

24. סעיף 40 ד לחוק העונשין שכותרתו, "שיקום" מורה בס"ק (א), כי רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, אם מצא שהנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם. סעיף 40 ד(ב) מסייג, כי

(ב) היו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף קטן (א), אף אם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש שישתקם, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה, ופירט זאת בגזר הדין.

25. ככלל לא ניתן להקל ראש בעבירת פציעה בנסיבות של דקירה באמצעות חפץ חד. יכול ובמקרים מסוימים יורה בית המשפט כי מעשה עבירה מסוג זה וביחס למידת אשמו של הנאשם הנם בעלי חומרה יתרה. איני מוצאת כי כך הוא בנסיבותיו של מקרה זה. בנסיבות אשר פורטו, קנטור והתגרות ביחס לנאשם אשר תפקודיו

הקוגניטיביים גבוליים ומעשיו אינם נובעים מדפוסי עבריינות מושרשים, כפי שמצא שירות המבחן.

26. שירות המבחן סקר כאמור קורותיו של הנאשם, מוגבלותו הקוגניטיבית לאור תאונת אופנוע בה היה מעורב בנוסף למצבו הפסיכיאטרי. לצד זאת נרשמה התרשמותו החיובית של שירות המבחן מן הנאשם קודם מעורבותו בתאונה, כי גילה יחס של חריצות וחשיבות לעתידו המקצועי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר דפוסי אישיות עברייניים וקיומו של סיכון נמוך עד בינוני לחזרה על מעשי העבירה. לאור התרשמותו של שירות המבחן בדבר נחיצות שילובו של הנאשם במרכז שיקומי לאנשים במצבו, שיתוף הפעולה של הנאשם עם השירות, עמידתו של הנאשם בתנאים המגבילים שהוטלו עליו ונכונותו להשתלב בהליך שיקומי הומלץ על העמדתו של הנאשם במבחן למשך 12 חודשים, במהלכם ישתלב במרכז יום שיקומי לצד מעקב במרפאה לבריאות הנפש. אני מוצאת לעמוד בדרכו השיקומית של הנאשם, אשר הנה כחלק בלתי נפרד וברקע להסתבכותו הפלילית, העדר מסגרת מותאמת לצרכיו, קשייו התפקודיים ובילוי זמן ממושך בבטלה.

27. הסנגור מפנה לנזקים אשר הסבו המתלון ואחיו לרכבו של הנאשם, כמתועד בתיק החקירה (נ/2). בהסכמת המאשימה, הופנה בית המשפט להליך הפלילי אשר התנהל במקביל בעניינו של המתלון (ת"פ 66065-12-20) ממנו עולה בין היתר, דבר הרשעת המתלון בעבירת חבלה במזיד ברכבו של הנאשם, כאשר חלקו של המתלון בעבירת חבלה לרכב הנה בדמות ניפוץ זגוגיות הרכב, נזק לפגוש קדמי מימין ולחלקים נוספים ברכב בהתאמה למתועד לצילומים בתיק החקירה (נ/2) וקודם פינוי של המתלון לקבלת טיפול רפואי. עוד ובנוסף יוחסה למתלון (דכאן) עבירת תקיפה סתם. בשים לב לביצוע תשלום תיקון הרכב לנאשם בסך 19,000 ₪ הוטלה על המתלון (ואף על אחיו אשר יוחסה אף לו עבירת חבלה במזיד לרכבו של הנאשם) ענישה צופה פני עתיד בלבד.

28. בעניינו של הנאשם הוצג הסכם סולחה עם המתלון (נ/1) אשר תואם את דיווחי המתלון בפני שירות המבחן בדבר בקשת סליחתו מצד הנאשם, עריכת הסכם סולחה ביניהם וכי כיום שוררים ביניהם יחסי כבוד.

29. בנוסף צוין, דבר מעבר דירת המגורים של הנאשם ואמו להבטחת התרחקותו מן המתלון בכך אף יש להבטיח התרחקות מגורמי הסיכון להישנות העבירות.

30. במכלול נסיבות אלו מוצאת אני כי יש לבכר את האפיק השיקומי בעניינו של הנאשם ולהורות על סטייה ממתחם העונש ההולם.

יש לזכור, כי בהשתתפותו מבחן יש משום הושטת יד לנאשם, אך בצידה מבחן וכי אם לא יעמוד בו הנאשם ישוב לגזירת עונשו.

31. בנסיבות התגרותו של המתלון וחלקו באירוע, על פי המתואר בכתב האישום ולנוכח הסכם הסולחה בין הצדדים אני מוצאת לפסוק לזכותו פיצוי נוסף.

32. לפיכך, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. מאסר על תנאי לתקופה של חודש, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסוג עוון, ויורשע עליה בדין.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסוג פשע, ויורשע עליה בדין.

ג. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים בהתאם להמלצת שירות המבחן.

במסגרת צו המבחן הנאשם יבצע את כל הנדרש על ידי שירות המבחן ובכלל זה, כל טיפול שיידרש על ידו.

הוסבר לנאשם משמעות צו המבחן ומשמעות הפרתו והוא קיבל אותו על עצמו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח אייר תשפ"ב, 29 מאי 2022, בנוכחות הצדדים.